

Елеонор Портер «Полліанна»

Характеристика образів

Полліанна Віттієр. Полліанна – звичайна 11-річна дівчинка. Вона гарненька, але красунею її не назвеш. Дівчинка худорлява, має миле веснянкувате личко. Вона розумна, але припускається кумедних помилок. Дівчинка вже встигла пізнати справжнє горе. Незвичайною героїню робить її "гра в радість". Полліанна доводить, що життя – прекрасне, а бути щасливим – просто. Не зважаючи на те, що Полліанна втратила сім'ю, вона сильна духом, не здається перед труднощами, радіє життю. Тітка прийняла дівчинку холодно, але Полліанна робить кроки назустріч і відкриває тітчине серце. У містечку дівчинка зробила неможливе: навчила людей любити, радіти, цінувати те, що у них є, не здаватися перед труднощами. Бачити в усьому радість, уміти радіти звичайним речам – цього навчив дівчинку батько, почерпнувши цю мудрість з Біблії.

Міс Полі Гаррінгтон. Самотня 40-річна тітка Полліанни, строга жінка, яка ніколи не усміхалася. Протягом багатьох років вона сама давала лад садибі й чималим грошам, що батько залишив їй у спадок.

Ненсі. Кухарка міс Поллі. Ненсі змушена була працювати у міс Поллі, бо втратила батька, а мати лишилася з трьома маленькими дітьми на руках (не рахуючи Ненсі).

Том. Старий садівник міс Поллі, який багато років працював у садибі. Він пам'ятав Дженні ще маленькою і розповідав Полліанні про її матір. Том мав сина Тімоті, який теж працював у міс Поллі. Тімоті був симпатичним юнаком доброї вдачі.

Місіс Сноу. Хвора, прикована до ліжка жінка, якій було 40 років, і останні 15 вона тільки те й робила, що бажала, аби все було по-іншому. Її доглядала дочка. Міс Поллі щотижня передавала хворій щось смачненьке. Полліанна, яка почала відвідувати місіс Сноу, повністю змінила світогляд жінки, налаштувала її на позитивне мислення.

Джон Пендлтон. Чоловік, який жив сам у величезному будинку на Пендлтонському пагорбі. Колись любив мандрувати, а тепер жив самотньо і відлюдькувато. Полліанна довго не могла розговорити його, згодом допомогла йому, коли він зламав у лісі ногу, а потім дівчинка і Джон стали хорошими друзями. Пендлтон був закоханий у Дженні, матір Полліанни, до того, як вона вийшла заміж за пастора. Дізнавшись, що Полліанна – дочка Дженні, мріяв, щоб дівчинка жила у нього.

Томас Чілтон. Лікар, приятель Джона Пендлтона. Чілтон – колишнє кохання міс Поллі. Хоч між ними досі є почуття, та через сварку у молодості вони не одружилися. Саме лікар Чілтон дає надію на те, що Полліанна зможе ходити після травми у аварії.

Джиммі Він. 10-річний хлопчик-сирота, який втік з притулку, бо там його ніхто не доглядав. Полліанна знайомиться з цим хлопчиком і вирішує допомогти йому. Після невдалих спроб дівчинки вмовити тітку прийняти хлопчика і після спроби добитися допомоги у жінок містечка, хлопчика, на прохання Полліанни, всиновлює Джон Пендлтон.

Джон Віттієр. Батько Полліанни, який недавно помер. Все, що лишилося дівчинці у спадок від нього – лише кілька книжок, бо він був пастирем маленької місіонерської церкви і отримував дуже скромну платню.

Дженні Віттієр. Покійна матір Полліанни, яка колись, наперекір родині, вийшла заміж за пастиря і подалася з ним на південь. Батьки не схотіли знатися з дружиною місіонера, тому не спілкувалися з Дженні. Деякий час Дженні ще сама писала; її батьки і сестри знали, що останню дитину (решта дітей її повмирали) Дженні назвала Полліанна – на честь двох своїх сестер Поллі та Анни. За кілька років Гаррінгтони отримали сповіщення від її чоловіка, де він повідомляв про смерть дружини.